

A. F. L. BO PREDLOŽILA KONVENCIJI SVOJE ZAHTEVE

PRED KONVENCIJO BO DANES
NASTOPILA MOONEYEVA MATI
IN PROSILA ZA SVOJEGA SINA

Pred konvenčno dvorano je vprizorilo tisoč komunistov veliko demonstracijo. — Policija je demonstrante razgnala. — Voditelji Ameriške Delavske Federacije bodo zahtevali pomoč za nezaposlene. — Senator Dickinson, ki je imel uvodni govor, ni niti z besedo omenil prohibicije.

CHICAGO, Ill., 14. junija. — Sem so dospeli zastopniki raznih državnih skupin Ameriške Delavske Federacije in delavskih unij, ki so priključene Federaciji. Načeluje jim predsednik Green.

Delavski voditelji bodo sestavili program zahtev ter ga v imenu ameriškega organiziranega delavstva predložili republikanski konvenciji.

Danes je bil tukaj otvorjena prva seja konvencije.

Kot se čuje, bodo voditelji Ameriške Delavske Federacije predvsem zahtevali, naj se konvencija zavzame za nezaposlene ter naj republikanska stranka sprejme tozadevni sklep v svoj program.

Zahtevali bodo tudi uvedbo petdnevnega delovnega tedna in odpravo prohibicije.

Pred poslopjem, v katerem zborujejo delegatje, se je danes pojavilo kakih tisoč komunistov, ki so začeli demonstrirati in so hoteli poslati v dvorano posebno delegacijo. Proti njim je nastopila policija ter jih pregnala na neko prazno stavbišče, ki se nahaja v bližini.

Iz San Francisca je dospela sem Mrs. Mary Mooney ter rekla, da bo navzlic bolezn skušala izpregovoriti v konvencijski dvorani par besed v prilog svojemu sinu Tomu, glede katerega je guverner države Californije ponovno odredil, da mora ostati v St. Quentin kaznilnici, kjer je že šestnajst let ponedolžnem zaprt.

Rekla je, da bo vprašala guvernerja, zakaj ni osvobodil njenega sina. Hooverjevega zastopnika bo pa vprašala, zakaj ni Hoover posredoval v zadevi njenega sina, ko je imel vendar dovolj moči in vpliva, da je vrnil svobodo morilcu Massie in njegovim tovarišem.

Mooneyevo mater spremljajo štirje delegati.

Konvencija je bila danes otvorjena z uvodnim govorom senatorja Dickinsona, ki je na vse pretege hvalil predsednika Hooverja. Imenoval ga je moža s preroškimi zmožnostmi. Da je pri tem neusmiljeno udrihal po demokratih, je umevno samo posebi.

Značilno je, da Dickinson v svojem uvodnem govoru ni prohibicije niti omenil.

Kot se čuje, ne bo sedanji podpredsednik Curtis ponovno nominiran. Na njegovo mesto bodo skušali spraviti bivšega podpredsednika Charlesa G. Dawesa.

CHICAGO, Ill., 14. julija. — Zastopniki vlade so danes izročili članom odseka za platformo republikanske stranke skrbno sestavljeno izjavo glede prohibicijskega vprašanja. V izjavi je rečeno, naj se vrši glede osemnajstega amendmenta splošno ljudsko glasovanje. Volilci naj odločijo, če naj bo osemnajsti amendment preklican ali naj še nadalje ostane v ustavi. One države, ki hočejo obdržati prohibicijo, bodo skrbno zaščitene, da ne bo mogoče v nje uvažati opojnih pijač.

Neoficijelno je bilo rečeno, da je predsednik zadovoljen s tako submisijo, dočim je odločno proti temu, da bi se konvencija izrekla za preklic.

Na večerni seji odseka za platformo je predlagal

Anglija zahteva odškodnino od Čile

ZAKASNJENI
POVRATEK
HAUSNERJA

Rešilna ladja bo najbrže pristala v Curaraco. — Bil je pri šolskih bratih in učiteljih. — Rojen v Galiciji.

New Orleans, La., 14. junija. — Zastopniki tovornega parnika Ciroe Shell, ki je rešil na morju letalca Stanislava Feliksa Hausnerja, so sporočili, da bo mogoče parnik moral najprej pristati v Curacao v Venezueli, nato v Houston, Tex., predno bo konečno pristal v New Orleans, La.

Spočetka je bilo določeno, da se bo parnik najprej ustavil v New Orleans, kamor bi imel priti v dveh tednih in bi pozneje odplul v Houston in Curacao. Ako se bo moral parnik prej ustaviti gori imenovanih mestih, se bo Hausnerjev prihod zakasnil za več dni.

New Orleans, La., 14. junija. — Stanislav Felix Hausner je bil ud katoliških šolskih bratov in je poučeval v višji šoli sv. Alojzija v New Orleans. Poznan je bil pod imenom brat Adolf in je poučeval od 1. novembra 1918 do junija 1912. Kmalu potem, ko je končal svoje nauke na šoli sv. Jožefa v Metuchen, N. J., je prišel v New Orleans.

Pravo njegovo ime je Stanislav Hazner in je najbrže izpremenil svoje ime, ko je zapustil red šolskih bratov.

Rojen je bil 5. marca 1900 v Galiski v Galiciji, kateri kraj sedaj pripada Poljski. Njegov oče je bil Franc Hazner, mati pa Apolonija, rojena Ciehon. Družina je prišla v Združene države leta 1912. V red šolskih bratov je Hausner vstopil leta 1915 in ga je zapustil leta 1920.

MACDONALD ZASTRAŽEN

London, Anglija, 14. junija. — Vsled zadnjih terorističnih izgrediv v Evropi, so detektivni Scotland Yarda sklenili, da dobro zastražijo ministrskega predsednika Ramsaya MacDonalda.

NOVI PETROLEJSKI
VRELCI V RUSIJI

Moskva, Rusija, 14. junija. — Sovjetska Rusija bo v kratkem postala velika tekmovalka na petrolejskem trgu, ker so v bližini Sterlitamak ob Bjelaja reki v provinci Baškiri vzhodni Rusiji našli bogate petrolejske vrelce. Sterlitamak leži 75 milj južno od Ufe in 730 milj jugovzhodno od Moskve.

Sovjetski inženir Gubkin je v svojem govoru v Sverdlovsku rekel, da ima petrolej v Sterlitamaku izvanredno veliko bogastvo benecina in da se more to polje v pridlovanju meriti s petrolejskimi vrelci v Baku.

Daniel W. Hastings, naj se stranka izreče za drastično omejitev vladnih izdatkov.

Fred B. Smith, bivši mednarodni tajnik Y. M. C. A., je zahteval sprejem planke, ki se zavzema za svetovni mir ter je za tesnejšo priključitev k Ligi narodov.

NESREČE V
RUDNIKI

Razstrelba v premogovniku je ubila devet majnerjev. — Premogov prah in plini so se užgali. — V Harlanu ubiti trije majnerji.

Splashdam, Va., 14. junija. — Pri eksploziji v Splashdam rudniku so bili takoj ubiti trije majnerji, šest drugih pa je tudi gotovo mrtvih.

Rešilne skupine mož, ki so prišli s potrebnimi pripravami iz Nortona 35 milj daleč, so prišle do zasutih rudarjev.

Eksplozija je nastala, ker so se vneli plini in premogov prah.

Iz rova so pripeljali tri trupla. Tudi druge ponesrečence so tudi našli, trije pa še niso bili najdeni.

Harlan, Ky., 14. junija. — V nekem rudniku, ki je last Black Mountain Coal Co. pri Kenwiru, so bili ubiti trije majnerji, ko se je vsula na nje velika plast kamna in jih zasula. Več drugih majnerjev je bilo ranjenih.

Delavci so pospravljali kameenje, ki je pred kratkim zasulo rov, ko se je vsula nanje nova plast in jih je zasula.

PRIZNAL SOKRIVDO
PRI ODVEDBI

Philadelphia, Pa., 14. junija. — Ne menč se za posledice, je Martin Depew priznal, da je bil član skupine zločincev, ki so odvedli bogato Mrs. Nell Donnelly v Kansas City, Kansas. Depewa so pod policijskim varstvom pripeljali iz južne Afrike na parniku "West Cawthon".

Vem, da mi bodo zadržali zanjko, — je rekel Depew. — Za to mi ni mar. Na morišče bom stopil z nasemhom. Pekel je za človeka, če ga zasleduje postava. Oddalnil sem se, ko sem bil aretiran.

Depew je rekel, da noče videti svoje žene v Downingtown in svoje druge žene, ki je zaprta v Kansas City. Prejšnje čase je bila v službi pri Mrs. Donnelly in je dala zločincem vse podatke, da so jo mogli odvesti pred šestimi meseci.

Mrs. Donnelly je bila odvedena 16. decembra 1931 in so jo imeli zaprto 34 ur za odkupnino v znesku \$75.000. Toda so jo izpustili, ne da bi bila plačala odkupnino.

Odvedba za odkupnino je v državi Kansas kaznovana s smrtjo na vešalih.

MGR. SEIPEL JE BOLAN

Dunaj, Avstrija, 14. junija. — Prejšnji avstrijski kanceler Mons. Ignatz Seipel je nevarno bolan. Njegovo stanje se je tako poslabšalo, da so mu bili podeljeni zakramenti za umirajočee.

ENOTNOST
MED DRŽAVAMI

Priprave za lausansko konferenco. — Kabinet določi stališče nemških zastopnikov. — Cilj je gospodarsko izboljšanje.

Berlin, Nemčija, 14. junija. — Državni kabinet se je posvetoval o pripravah za lausansko konferenco. Ministri so po daljši razpravi določili stališče nemških zastopnikov na konferenci.

Državnega kancelarja, ki se bo udeležil konference, bo nadomestoval notranji minister baron Gayl.

Na poročila, ki prihajajo iz Londona in Pariza, da je prišlo že do popolnega sporazuma med angleško in francosko vlado, berlinski diplomatični krogi ne polagajo posebne važnosti. Časopisje izraža mnenje, da hočejo Angleži in Francozi na konferenci vsvariti posebno razpoloženje, da bi bila Nemčija osamljena.

Nemška vlada zastopa stališče, ki je bilo izraženo pri nastopu nove vlade, da snatra Nemčija za cilj prijateljsko sodelovanje z drugimi državami in popolno enakopravnost, svobodo in izboljšanje gospodarskih razmer.

Ohenem tudi povdarja nemška vlada, da bodo vsa prizadevanja imela uspeh samo tedaj, ako bodo sedanje težave v svetovnem gospodarstvu odstranjene.

MORILEC PROSI
SMRTI

Hartford, Conn., 14. junija. — Iz temne celice kaznilnice prihaja žalostna prošnja dr. Harolda N. Guilfoyleja, da bi bil usmrčen, kar najhitreje je mogoče.

Dr. Guilfoyle je pred štirimi leti umoril svojo ljubico Mrs. Clare Gaudet Cavanaugh. Toda porota ga je obsodila samo po drugemu redu in je bil obsojen na dosmrtno ječo.

Zdaj pa hoče, da je takoj obesen, kajti:

— Misel na to, da bom preživel svoje ostalo življenje v ječi, je neznosna; rajši imam smrt.

Dr. Guilfoyle je ustrelil Mrs. Cavanaugh, nato pa je skušal usmrtiti še samega sebe, toda se je samo obstrlel in si izbil eno oko.

Med drugimi pravi v svoji prošnji na najvišje sodišče:

— Obesiti me bi bilo človeško in usmiljeno delo. Služilo pa bo tudi roki pravice.

Dr. Guilfoyle je bil premožen živinozdravnik v Wethersfield. V januarju pred šestimi leti je priredil večerjo, pri kateri je bila navzoča poleg njegove žene in petletne hčerke tudi Mrs. Cavanaugh. Pri večerji so mnogi pili, nazadnje je bilo slišati več strel in Mrs. Cavanaugh je ležala na tleh. Spočetka so dolžili doktorjevo ženo zločina, toda dr. Guilfoyle je pred sodiščem vzel celo krivdo na sebe.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ODREDBE SOCIJALISTIČNE
VLADE RAZBURJAJO LONDON

SANTIAGO, Čile, 14. junija. — Po včerajšnjem odstopu Carlosa G. Davila iz čilskega kabineta je vlada sklenila, da odloži premembo Centralne banke v Državno banko. Mogoče je tudi, da ostane ta odredba samo mrtva črka. Za Davilovega naslednika je bil izvoljen dosedanji notranji minister Rolando Merino, na čegar mesto je bil imenovan dosedanji guverner v Santiago, Arturo Ruiz Mafei.

Neko poročilo pravi, da bo Davila še nadalje podpiral socijalistično vlado.

London, Anglija, 14. junija. — Anglija bo zahtevala odškodnino za vsako angleško lastnino, ki jo bo sedanja čilska socijalistična vlada zaplenila. Tako je izjavil v poslanski zbornici namestnik zunanjega ministra Anthony Eden. Poslanci so mu živalno ploskali, ko je izjavil, da vlada ne bo priznala nove čilske vlade.

Eden je tudi rekel, da je sprejel angleški zastopnik v Čile naročilo, da sporoči novi vladi, — da angleška vlada z največjim nemirnim opazuje odredbe glede zaplenbe in da bo v slučaju izvedbe te odredbe odločno zahtevala popolno odškodnino za zaplenjene angleške lastnine.

Na zahteve angleškega zastopnika je angleška vlada naprosila čilsko vlado, da mudi vsem angleških podanikom policijsko varnost.

BRAZILIJA GRADI LADJE

Rio di Janeiro, Brazilija, 14. junija. — Po celi deželi so praznovali mornariški dan, ko je predsednik Getulio Vargas podpisal odlok, ki dovoljuje za zgradbo brazilske vojne mornarice v teku dvanajstih let \$33.500.000.

Zgrajenih bo 24 ladij, med njimi dve križarki, osem ali devet torpedovk, šest ali sedem podmorskih čolnov in več drugih ladij; poleg tega pa bodo tudi popravljeni arzenali in pomorske postojanke in pristanišča. Sedanje brazilske bojne ladje so stare dvajset let.

GENERALNA STAVKA
V ARGENTINI

Buenos Aires, Argentina, 14. junija. — Argentinska delavska federacija je razglasila 24-urno generalno stavko. Zvezni uradniki pravijo, da bo v tem času počivalo delo v vseh industrijah in tudi na železnicah.

Vzrok stavke je iskati v tem, — ker je vlada v Buenos Aires prepočasna, da bi skušala poravnati delavski spor.

GORGULOFF PRIDE
PRED SODIŠČE

Pariz, Francija, 14. junija. — Sodišče je zavrglo prošnje zagovornikov Paula Gorguloffa, ki je ustrelil francoskega predsednika Doumursa, da bi zdravniku še enkrat preiskali obtoženčovo duševno stanje. Obravnava proti njemu se prične 7. julija.

Komisija izvedencev je preiskala Gorguloffa in je izjavila, da je duševno zdrav. Ker je zločin sam že priznal, bo obsojen na smrt pod gilotino.

POLICIJA JE
KRIVA SMRTI
VIOLET SHARPE

Angleško časopisje ostro napada ameriško policijo. — Poslanci zahtevajo, da se Anglija pritoži v Washingtonu.

London, Anglija, 14. junija. — Samomor angleške služkinje pri Mrs. Dwight W. Morrow, materi Lindberghove žene, Violet Sharpe je v Londonu povzročil veliko razburjenje. Poslanei delavske stranke v dolnji zbornici so naprosili vlado, da zahteva od vlade v Washingtonu tozadevno pojasnilo.

Časopisi kažejo veliko ogorčenje nad postopanjem policije v državi New Jersey. Članki v listih dolžijo policijo, da je s svojim krutim izpraševanjem v zvezi z odvedbo Lindberghovega otroka pognoval služkinjo v prostovoljno smrt.

"Daily Herald" naravnost trdi, da je newjerseyska policija, ker ni mogla pojasniti zločina in zločincev prijeti, svojo jezo stresla nad ubogim angleškim dekletom.

"Telegraph" pravi v svojem članku pod naslovom "Sramota za ameriško pravosodje", da je policija dekleta pretepla pri izpraševanju, vsled česar je bil umor Lindberghovega otroka kronan še z večjim zločinom.

Detektivni Setlanda Yarda so zaslišali sestro pokojne Violet, Emily Sharpe in so po zaslišanju prišli do prepričanja, da ste tako Violet kot Emily poštene dekleti.

Vladni krogi pravijo, da bodo zadevo pazno zasledovali, da pa še ni bilo naročeno angleškemu poslaniku v Washingtonu, da vloži kako pritožbo.

IZBRUH MEHIŠKEGA
VULKANA

Mexico City, Mehika, 14. junija. — Neko poročilo iz Colima naznaja, da je vulkan Colima pričel z vso silo bruhati. Iz žrela je pričel švigati plamen in celi stebri dima visoko v zrak. Pred izbruhom se je ob vznožju tresla zemlja in prebivalci so se pripravili na beg, ker se boje lave.

Poročila iz raznih obmorskih mest pravijo, da so ljudje našli veliko množino mrtvih rib, kar je dokaz, da je pričel tudi pod morjem delovati kak vulkan.

DRUŠTVA
KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

“GLAS NARODA” ne čita samo vaše
članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MIRKO KUNČIČ:

NJENA POMLAD

Tesna podzemna izba. Vanjo kakor v zaduhlo grobnico zazidanih dvetinast mlađih let. Skozí železno rešetko okna, ki prihuljeno strmi na umazano dvorišče, pljuske dan le redkokdaj pergišče medlihi solnčnih žarkov. Pomladna slutnja je šla neopazno mimo nje in njene mrtve doma. Njene misli so kakor usihajoči listi, ki jih jesenski veter počasi, počasi usiplje z vej....

Približno takole je vsak dan z njo: v zgodnji jutranji uri vstane, se obleče, umije, počeeše — vse to, brezdušno kakor avtomat.

Potem sede k oknu. Z rokami si podpre glavo in tiplje z brezbojnimi očmi nemočno vase. Breztalna praznina zeva tam: vse je črno, vse brezgibno.

Pa se včasih v daljavi nekaj široko razmakne in zamoklo zašumi. Božen veter zabodi na dvorišče in odloži mimogrede na klinovitu okna snežnobel češnjevi cvet. Trepetajoč obvisi tam in plaho prišuhne v grobno molčanje — ubogi, neboljani češnjevi cvet.

Ona pa ošine nepovabljenca z hladno odsotnim pogledom in se pogreze še globlje vase. Tako ji je pri sreči, da bi nikoli več nikamor ne šla, da bi takole samotno in pozabljena tihó sklopnela vase in umrla....

Pa nekdo narahlo in obzirno potrka na duri. Vsako jutro znova potrka tako in jo pride obiskat. In ona se trudno dvigne iz podtalnih snovanj na površje in ve: spet bo treba iti, spet bo treba premeriti dolgo pot. Pot najhujšega razočaranja, pot najboljše ponižanja.

— Dobro jutro, gospodična Nada! Pogledite, kaj sem vam prinesla....! Smarnice. Doma jih imamo polne vaze, pa je dejala mama, naj tale šopek nesem vam in vas obnem vprašam, kdaj mislite poravnati najemnino.... Je zelo huda na vas. Veste, gospodična Nada, meni se pa smilite....

In ona se odtujeto zazre vanjo, ki stoji na pragu vsa majhna in dobra, ter iztisne iz sebe v zgornjem gnevu:

— Hvala, Dorica. Si že pridna. Reci mami, naj počaka vsaj nekaj dni še. Ne bom več dolgo izkoriščala njenega gostoljubja....

In se povsem neprizadevno izstruji iz nje v krčevitem boleštno zadušenem joku:

— Danes moram dobiti službo, moram jo dobiti, moram!

Deklece na pragu žalostno poveši obrazek. Hudo nerodno ji je. Tako majhna in peizkušena je še. Nikomur se ne zna nič dobrega v to lažbo povedati. Molče položi šopek na mizo, se obrne in narahlo, narahlo zapre duri za seboj.

Tako je približno vsak dan z njo. In potem zaklene svojo mračno, neprijazno sobico, položi ključ pod veliko starinsko omaro na hodniku in gre.

Pred desko, kjer so nalepljeni listi "Jutranjih novic" se ustavi. Ravnodušno, nedostopna je za vse dnevné vesti in senzacije, ki so s kričečimi naslovi natikane tam. Njene oči so kakor poslednje rešilne bilke okleneje rubrike "Službo dobi", ki jo je že tolikokrat prevarala, pa jo vedno znova privabi k sebi. Pri vsakem oglasu se zamudi nekaj minut in se vdaja svetlim iluzijam. V duhu se že vidi, kako sedi v veliki, svetli, zračni pisarniški sobi za pisalno mizo in piše, piše.... Za skromno plačo. Za kosček kruha. Za drobec sreče.

Ko tako pripolizijo njene oči do poslednjega oglasa, si zapíše nekoliko papirja številke inseratov in si fter ter se napoti v glasni oddelček "Jutranjih novic" po naslove.

In potem hodi — do kraja vdana v svojo klavirno usodo — od praga do praga, od vrat do vrat in trka in polzevduje in prosi —

Tako je približno vsak dan z njo.

In doživi na tem brezupnem lovu za kosčkom kruha najčudovitejšee reči.

Zadnjič se ji je na primer zgodilo tole:

Je med drugimi inserati zbudil njeno pozornost poseben oglas z zapeljivo vsebino:

Tajnice

mlado in diskretno išče ravnatelj industrijskega podjetja. Plača dobro. Nastop službe takoj. Predstaviti se je osebno.

Služba tajnice! To bi bilo nekaj zanj, to.

Vsa se je razvnela v velikem upanju. Ura je komaj osem, oglas je bil tega dne prvič objavljen — to pot morda res ne bo prišla prepozno....

Pred velikim, razkošnim, v najmodnejšem stilu zgrajenem poslopiju se je ustavila. Srce ji je burno zaplalo. Z mešaním čuvstvi radostnega pričakovanja in tesnobe nemiira je slekla po stopnicah navzgor.

Sluga, star in dobrodušen, je pomilovalno premotril njen blede obraz.

— Zaradi službe, kajne, gospodična?

— Da, — je zaupno prikimala.

— Bi lahko govorila z gospodom ravnateljem?

Sluga jo je znova pozorno premotril in očetovalno dobrohtno podvomil:

— Ne vem, gospodična, če bo ta služba za vas.... Sicer pa — izvolite!

In jo je — za spoznanje poparjeno in malodušno — povedel v ravnateljstvo pisarno in jo prijavil.

Gospod ravnatelj, gladko obril in zajeten med petdesetih let, je sedel ubodno na kanapeju z pisalno mizo in čital časopis.

Ko je vstopila in se mu predstavila, se je dostojanstveno dvignil. Njegove sive, prodirljive oči so počasi, počasi in do odtokov premišljeno spozlele po njenem telesu navzdol in si jo strokovnjaško ogledale in otipale od vseh strani.

Bilo ji je zaprno in mučno. — Takole si mesarji ogledujejo telice na sejmu, preden jih kupijo, ji je odurno planilo v spomin. Najraje bi se bila obrnila in odšla....

Obraz gospoda ravnatelja pa se je ves razžareel v opojnem zadovoljstvu.

— Sprejemam vas, gospodična. Začetna plača tisoč dinarjev na mesec. Ste zadovoljni?

Zoprní občutek v njej je hipoma ugasnil. Tako ji je bilo, da bi zaplakala od velike sreče....

Iskreno se je zahvalila in samo to, samo to bi še rada vedela, kdaj sme nastopiti službo.

— Takoj danes popoldne, če hočete, — je gospod ravnatelj igral do kraja vlogu velikodušnega, zaščitnika bednih in brezposelnih. Njegov glas je bil ves dober in blag: — Saj vem, da ste v mizernem položaju. Pri meni se boste že opomogli.... (V duhu pa si je že podjetno mel dlani: Hoja hej, ptička, si že moja!)

— Kakor želite, gospod ravnatelj, — se mu je hvalotevno priklonila in se obrnila, da bi odšla. Srce ji je prekipelo od silne radosti.

— Moment, gospodična! — jo je v tem hipu ustavil gospod ravnatelj in stopil tesno k njej, da je čutila smrdljivo sapo njegovih ust na licu. — Kakor rečeno, ste sprejeti. Toda pod pogojem....

Njene oči so se široko odprle. Nekaj spolzkega, odurnega jo je znova spreletelo po telesu. Komaj da je od razburjenja mogla izčeljati: — In ta pogoj je....?

Pokroviteljsko ji je položil roko na rame in jo pobožal z pomenljivim pogledom:

— Saj me razumete, ne? Tajnica mi mora biti na razpolago za vse.... Pod strogo diskrekcijo seveda.... Sam sem.... in.... in....

Njegove slinaste oči so se čez in čez prepredle s krvavordečimi žilicami. S sirovo silo jo je prižl nalase. Njegove mesnate ustnice so podrtilevale v zgornjem pohlepu.

— Saj ne razumete, ne?

Njej je bilo mahoma jasno vse. Takšen neskončen gnus jo je obsedel, da bi mu pljunila v obraz.

Z obupno odločnostjo je sunila njegovo mesnato telo od sebe in zbežala —

Tako hodi od praga do praga, od vrat in vrat. Dan za dnem, dan za dnem. In trka in prosi. Povsod ni čelezna takšnega prijaznega sprejema kakor pri gospodu ravnatelju s slinastimi očmi. Ponekod zahtevajo od nje tudi kajcijo, ponekod spet ji stavijo vse polno drugih pogojev....

Tako hodi od praga do praga in se nikoli ne vrača.

Nekoč pa, ko bo v kamrici njegove srca ugasnila poslednja lučka in jo bo zajela takšna ledna tema, da ji ne bo več preostali, se bo najbrž vrnila. Morda h gospodu ravnatelju s slinastimi očmi, morda da h komu drugemu. Vrnila se bo s spačnim smehom na ustnih in mu sama prožila svojo bedno mladost, svoje sestradeno telo. Za skromno službo. Za kosček kruha. Morda tudi za elegantno toaletto ali za dragocen jesenski plašč.... (Srce ji takrat pač ne bo več treba.) Takrat bo njen ponos do kraja strl.

Takšna je njena pomlad....

ZVITI KROJAČ

"Dragi gospod," je nagovoril neki krojač v Madridu svojega odjemalca, ki ga je srečal na cesti. "Kako morete nositi tako obleko? To je res slaba reklama za mojo tvrdko. Pojdite z menoj. Ziljak jo vam bom in jo označil popolnoma brezplačno, ker ne maram, da bi vaši znanci slabo mislili o vašem krojaču." Naročnik je rad sledil uslužnemu mojstru in se na tihem smejal njegovi postrežljivosti, ker običke še vedno ni plačal. Ko pa je dospel v delavnico in odložil sukno, tolovnik, hlače, so se prišli po krojaču obveščeni stražniki in prišli nemarnega dolžnika. Moral je pred sodnika, ki mu je obljubil poslati na dom izterjevalca in ga vrhu tega še kaznoval z globo.

Iz Slovenije.

Friderik Klančnik po nedolžnem obsojen?

Dne 3. novembra je sodil mari-borski veliki senat Friderika Klančnika, usojarskega mojstra iz Kancelerja v Kamniškem jarku. Umor so izvršili po izpovedbah pokojnega roparja Rudolfa Mohorka trije: Mohorko sam, Rudolf Kovač in Klančnik. Kovač je bil od te trojice prvi aretiran ter obsojen na dolgotrajno ječo. Mohorko se je v zaporu obesil še pred obsodbo; na podlagi njegovih izpovedb, katere je podal na zapisnik pri zaslišanju, pa je bil obsojen Klančnik na 20-letno ječo, dasi je ves čas preiskave zatrjeval svojo nedolžnost. Obsodba je postala pravomočna in Klančnik se nahaja v marihorski kaznilnici, kjer odslužuje svojo dolgotrajno kazen. Nenadoma pa je sedaj nastal v Klančnikovi zadevi sena-cionalen preobrat. Rudolf Kovač, ki je tudi zaprt v kaznilnici zaradi sodelovanja pri Kancelerjevem umoru, je pretekle dni izpovedal, da je Klančnik nedolžen. Obdolžil pa je nek drugo osebo iz Studencev pri Mariboru, da je sodeloval pri umoru. Oseba je bila aretirana ter se nahaja v preiskovalnem zaporu. Klančnikov proces pa bo najbrž revidiran ter se bo vršila še ponovna razprava, ki ba slučaj končno pojasnila.

POZDRAVI IZ NEW YORKA

Ko zapuščamo Ameriko na brezpotni Dede-France, se enkrat pozdravljamo svoje prijatelje in znance v Butte, Mont. in drugod. Odm. ki so nas obiskali pred odhodom in nas spremljali na kolodvor, se pa še enkrat zahvaljujemo. Gledali! — Rojaku Leo Zakrajšek v New Yorku pa se zahvaljujemo za prijazen sprejem in točno postrežbo. Priporočamo ga vsem. — Frank in Karolina Kleiber za otroke.

Predno zapustim deželo dolarja na starinem He de France, se še enkrat poslovim od svojih sodotnikov in prijateljev v Delana in Pueblo, Colo. Na sklenje! — Ob tej priliki priporočam tudi rojaku Leo Zakrajšek v New Yorku, ker jaz sem z njegovo postrežbo popolnoma zadovoljen. — Tony López.

S parnika He de France pošiljavi svoj družini v Grand Haven, Mich. prične pozdrave, kakor tudi prijateljem in znancem v Grand Haven, Muskegon Heights in drugod. Vsem ključ: Pozdravljeni in na svidenje nazaj v Grand Haven. — V svojo dolžnost si pa štejevi zahvaliti se g. Leo Zakrajšek v New Yorku za tako dobro postrežbo. Priporočam ga vsem rojakom širom Amerike. — Mary Lampe in hči Mary.

Svojega brata in prijatelje na West Allis in Milwaukee s parnika He de France se enkrat pozdravim in jim ključ: Na svidenje. — Staremu znancu Leo Zakrajšek v New Yorku pa izrekam zahvalo za prijateljski sprejem in dobro postrežbo. — Joe Kober. — Adv.

NAPRODAJ

farma 165 akrov, 31 gal živine, 2 konja, dva barva, hiša 14 sob, elektrika povsod, vsi stroji in vse v dobrem stanju. Pridite pogledat, ali pišite za pojasnila. — John Kobilske, R. D. 3, Uniondale, Pa. (3x 13,14&15)

OPOMIN.

Jaz zdolaj podpisani opominjam one, ki pridejo v dotiko z mojo ženo Jero Zupancič, da jaz nisem odgovoren za njo v nobenem slučaju. Ona je namreč zapustila mene in sedem otrok, brez vzroka in neznanu kam odšla.

Mike Zupancič, Box 363, Forest City, Pa. (2x 15&16)

K J E J E? — Iščem Franka Petrlin, ki je bil pred nekaj časom pri meni na stanovanju. Odm mene je šel v Hanover, Pa. Prosim, da se oglasi: kakaj ga iščem, že sam ve. — Ako kdo čitatelj ve kje je, prosim, da mi naznani. — Mike Zupancič, Box 363, Forest City, Pa. (2x 15&16)

80 AKROV FARMA, 29 krav, 1 konj, kokoši, race, vse farmske orodje, 10 sob hiša, kamin, mlekarna, hlev in kurice: — cena \$5,500.00, gotovine \$1,500.00.

Za tozaderna natančna pojasnila pišite v slovenskem jeziku na: Anthony Svet, 6419 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio ali pa pridite pogledat: A. R. Sullivan, 143 Main St., Oneonta, N. Y. (3x)

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Zarednih državah.

BABJAVAS

CLARA VIEBIG

6

Mračno je zrl oče na objokani obraz, počasi se je vrnil, zatopljen v misli, h gostilniškim vratom. Poslal je v sobo dečka. — Reci Luciji Moffert, da naj pride malo ven. Toda ne povej ji kdo pošilja ponjo, — mu je zabical. — Reci, da se mudi.

Prišla je z razgretimi lici, težko sopeč, z valujočimi prsi in razprtimi ustnicami. Radovedno se je ozirala okrog.

— Ti —?! Kaj hočeš, — je vprašala začudeno moža.

— Naš Jožek, — ji je samo odgovoril očitačoče in pokazal s prstom proti oglu. Zalostno vpitje se je čulo od tam.

— Ježeš, naš Jožek! Tega sem pa res popolnoma pozabila! Moj ubogi Jožek! — Gospa Lucija je strgala stari ženski iz naročja sveženj, ga zibala sem ter tje, se vsedla nato na kamen, odpela moderček in položila otroka na polna prsa.

Lačni Jožek je obmolnil; ona pa je naslonila glavo ob lišno steno. Z napetimi nosnicami je prhuškovala zamaknjeno težko dihačo, s polzaprtimi vekami, godbi na plešiču....

Bilo se ni dovolj temno, Peter je videl, kako se je belila bela koža, ki je bila tako voljna in žametna, kot koža mlade mačke.

Nežno je zamrmral: — Luca, pleši enkrat z menoj!

— Rada, rada, — je zašepetala, odprla oči in ga globoko pogledala.

— Luca — ženska — jaz — jaz sem kar neumen uate, — je bruhnilo med stisnjenimi zobmi iz njega. — Reci mi, da me imaš še rada — Luca, reci! — Njegov nezaupen pogled se je vračal od nje k vratom od gostilne in spet nazaj.

Zasmejala se je tako od sreče, da je zastokal otrok. — Kh — kh — hahaha!

— Ne smej se! — Udaril je z nogo ob tla in jo pogledal od zdolaj navzgor z nasršeni mi obrvmi.

— Ježeš Marija. Kakšen obraz pa delaš? — je rekla veselo. — Peterček, jaz sem tako dobre volje! Ti mi vendar ne boš pokvaril veselja? Peterček! — Stegnila je roko in ga potegnula k sebi, njene oči so prošile: — Ne hodi no tak, Peterček, samo malo spremembe je treba. Saj bom plesala tudi s Teboj!

— Torej pojdi, — je silil, — pojdi!

Ni ji pustil več časa; smeje je potisnila starki otroka v roke, zapela modrček, strešla krila in se obesila na moževo roko.

Močno se je že nočilo. Še vedno so hoteli v gostilno ljudje; med poznimi sta bila tudi Lovrene in njegova zaročenka, ki sta bila danes oklicana enkrat za trikrat.

Barbka je izgledala objokana, toda vendar dobre volje, fant je bil manj dobre volje, zavarovan z neko brezbrizno odločnostjo. Imela sta danes težko stališče, vse popoldne je morala prositi pri starem Schneiderju za kamro pri hlevu; tam naj bi stanovala mlada žena, kadar bo mož spet čez hribe.

Med ozkimi vrati sta zadela skupaj z Moffertovimi, malce nenežno se je zaletel Peterček ob nevesto. Razkrečil je usta in hudomušno pomežikal. — Hola, Lenzova Barbka! Misliš sem, da je zrakoplov!

Lucija se je zasmejala.

Lovrene ga je ježno nahrulil: — pometaj pred svojim pragom, kakor da bi imela Luca od nekdat krono na glavi. In ti, ti bi vendar lahko sam vedel, ti babjek —

— Molči! — Lucija mu je zaprla z dlanjo usta. — Ne hodi tako neolikan, fant! — Njeni, mehki, malo izdelani prsti so prtiskali trdno in mehko, vse jezne besede so zamrle na mladeničevih ustih.

— Nič ne zameri, — je zamrmral. — Spusti, Luca!

— Vse najboljše, Lovrene, — je rekla prijazno; potem se je okrenila z veselim smehom k Barbki in ji pristržno stisnila roki. — Vse najboljše, Barbka, in srečna bo di!

— Hvala! — Dekle ni mogla zapreti ust, tako dobro so ji dele čestitke. — Ne bomo napravili posebnega ženitovanja, — je rekla važno, — kakih petnajst do dvajset nas bo; ali če sta tako prijazna, naju bo veselilo!

— Hvala! — Moffertova se je lično priklonila. — Če je vama prav, sva midva z veseljem poleg!

Lovrene je napravil jezen obraz — ali ni Peter nekoč lažil za njegovim dekletom? Barbka mu je sama pravila. Da mu ni padlo to preje v glavo! Kako dolgo je že od tega! Pa zaupaj ženskam, če moreš! Zdelo se mu je kot bi se spogledovala. Jezno je potegnil Barbko za seboj: — pojdi no!

Tudi Peter je rekel nestrpno: — pojdi! Nobena ni bila vendar taka kot njegova Luca! Hotel bi z njo od tod, tja, kjer bi ne bilo nobenega človeka; nihče naj bi je ne videl, nihče slišal smejeti.

Ko je plesal z njo, jo je privijal k sebi, da ji je polhajala sapa.

Povsod so se vrtili pari. Vedno hitrejši so postajali plesi, vedno bolj divje so vihrale krila, udarjale noge; gladko spletene kite so se razpustile in tu in tam so viseli nekaterim lasje že v štrelah po hrbtnu.

Vedno krepkeje so držali moški. Mala Tina je že tudi našla ljubčka. Toponosi Landfeld jo je pestoval v odmorih v naročju in ji dajal piti iz svojega kozarca.

Šele to popoldne se je pričelo. Tina je stala na očetovalnem vrtu in stegovala vrat, ko je prišel mimo fant. Njene poželjive oči so ga privlačevale, ustavil se je; z rokami opt na ograjo, je govoril. Ona je bila v svetli obleki in v nedrih je imela zataknjene cvetlice. Dolgo sta klepetala; ona nagajivo, radovedno in zaljubljeno, on v tonu osvojevalca.

Zdaj je bila njegova priznana ljubica. Pa naj jih je prišlo še toliko in prosilo s poklonom: — posodi mi dekleta! — je plesala samo z njo. Bil je galanten in ji naročil vina, piva in sladkega likerja.

Pila je brez razlike vse; končno ni vedela nič več kaj govori, kaj dela, sedela je nepremično in strmela s steklenimi očmi predse. Takrat jo je odpeljal iz hiše.

To ni bil več pies, to je bilo divjanje. Tu ni bilo več takta, ne korakov, niti vrtenja, vse je skakalo divje okoli. Lenzova Barbka je bila sredi med njimi. Lovrene je bil močno pijan, vrtel jo je divje okoli sebe, da sta se zadevala v ljudi, klopi in točilno mizo; navsezadnje sta padla. Nihče jima ni pomagal na noge; spotikali so se čeznja, vsakdo je imel dovolj dela s seboj, nihče ni več stal trdno na nogah.

Kdor je mogel hoditi, se je splazil z ljubico na prsto. Par za parom se je plazil okoli kadi za deževnice ob steni hleva v temno gaz med živimi ograjami. —

Tam daleč pa so ležala nočna polja v rosi in porajajoči se zarji. Neka neskončna čistost je bila v zraku, neskončna čistost na nebu; zvezde so sijale v nadnaravni jasnosti predno so zbledele. Neskončna čistost je vela čez hribe, neskončna čistost je padala v dolino. S pritaženim dihom je prhuškovala narava in trepetala pred neskončno čistotjo jutra.

Čuj! Ze se je oglašil v vasi prvi petelin! Njegov krik zveni kot fanfara, kakor zvok trompete pred pričetkom novega veselja. Drugi dan proščenja se probuja.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

ČIN GOSPODA PIJA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

23

(Nadaljevanje.)

— Prosim, gospod doktor, zadržite mojega strica kar najdalje mogoče. Pošljite ga v kak sanatorij. Kajti stari mož se bo doma zopet vrnil v delo in bo preveč napenjal svoje moči. Je kot kak stroj, četudi mu tega ni treba, kajti jaz ga popolnoma nadomeščam. Ob večeru svojega življenja bi si mogel kaj boljšega privoščiti. Sam je. Kar mu je dalo življenje na zunanji sreči, mu je odreklo v notranjem.

— Ali je gospod svetnik oženjen? — Hinko Hrastnik se ni mogel zdržati tega vprašanja.

Volbenk nekaj časa pomišlja. Konečno pa ni bil nikak greh, ako odgovori po pravici.

— Bil je nekaj — pred dolgim, dolgim časom. Toda nikdar ne govori o svojem kratkem zakonu. Žena ga je zapustila zaradi drugega, zato je vedno tako jezen na ženske in jih zaničuje. Svojo ženo je ljubil na vse, tako mi je pripovedovala moja mati.

Ženo je ljubil nad vse!

Ali ni bila v tem velika obtožba proti njegovi materi? — Ali mož ni bil vreden usmiljenja, ker je bil ogoščan za srečo svojega čelga življenja?

Naj je bilo, kakor je bilo — del krivde je padel tudi na mater. Hinko je zadnje leto dozorel v moža. V svojih mislih in odločitvah je bil daleč pred svojimi leti.

In po svojem resnem pokliju je imel več izkušnje in v svoji notranjosti je doživel več kot marsikdo njegovih let.

Bolnik leži na postelji in z velikimi očmi opazuje Hinko, ki ga je zjutraj obiskal in pogledal po njegovem zdravstvenem stanju. Noč je imel mirno in se je počutilo dobro.

S čuječimi občutki je vse opazil. Mladi zdravnik se mu zdi ne navadno poznan. Tega razumnega, resnega obraza pod dolgimi plavimi, nazaj počesanimi lasmi, četudi ga je videl samo enkrat, ni pozabil. Moral je vedeti, ako je imel prav, ako se ni motil v svojem domnevanju.

— Ali bom kmalu hodil, gospod doktor? — ga vpraša.

— Ali se vam tako mudi? — Hinko se spomni Volbenkovih besed. — Najprej morate popolnoma izdraveti, potem šele morete na to misliti, da greste od tukaj. Gospod profesor vam bo dal dovoljenje, kadar boste tako daleč.

— O, ali me je on operiral? —

— Ne, ker ravno tedaj profesorja ni bilo mogoče dobiti, je operiral nek drug zdravnik, ki je bil ravno pri roki; in operacija je bila zelo nujna.

— Kdo je bil ta zdravnik? —

— O, ali je kaj važnosti na imenu? — se izogiblje Hinko.

— Da, vedeti hočem! — vztraja bolnik s trdoglavoostjo bolnika.

Hinko si misli, ako mu ne pove imena, da bo prav lahko izvedel od druge strani, zato bi bilo njegovo prikrivanje brez pomena.

— Nek doktor Hrastnik, — odgovori Hinko, medtem ko gre proti vratom, da bi prekinil pogovor, ki mu ni bil posebno prijeten. V slovo mu še reče nekaj besed in prime za kljuko.

— Prosim, samo še za trenutek, gospod doktor!

Jurij Lončar ga pokliče nazaj. Torej se vendar ni motil. Bil je njen sin!

Z velikimi očmi pogleda mladega zdravnika.

— Torej vam, gospod dr. Hrastnik, se imam zahvaliti za svoje življenje! — reče s poudarkom.

Pri teh besedah obliže Hinko vroča rdečica.

Bolnik ga je vendarle spoznal! Komaj je še mislil na to.

— To je preveč rečeno! — se brani Hinko.

Lončar govori dalje:

— Kdo sem, veste prav gotovo.

— Da, gospod svetnik.

— In kaj ste mislili, ko sem bil vam tedaj izročen pod vaš nož? — vpraša Jurij Lončar bolestno.

— Kaj sem mislil?

S posebno resnim izrazom gleda Hinko v Lončarjeve oči, ki so bile vprte vanj, kot bi ga hoteli predreti.

— Vse svoje moči sem napel in sem jih zbral v eno točko: da bi se posrečilo! Kajti vsaka minuta, ki bi jo zamudil, bi bila za vas usodopolna.

— Druga ni? Saj ste vendar vedeli, kdo sem!

— Pozabil sem! Videl sem samo bolnika, do katerega me veže moja sveta dolžnost, da mu vrnem zdravje. To izključuje vse drugo.

— Tedaj je vendar bilo še kaj drugega —

— Gospod svetnik, ne vidim nikakega cilja, do katerega bi prišel nazaj pogovor in tudi nima nobenega pomena. Dovolite tedaj, da odidem. Moj čas je zelo omejen — moram obiskati še več bolniških sob.

Hinko zopet stoji pri vratih in se prikloni. — Poleg tega ste zelo pobačni počitka, gospod svetnik.

— En trenutni čas pa morate vendar imeti za mene, gospod doktor — proti vam se čutim dolžnika; zelo me muči.

— Vi moj dolžnik? O tem ničesar ne vem.

— Posebne okoliščine —

— Prosim, gospod svetnik, teh sploh ni.

— Pač — vztraja bolnik.

— Ako so, potem prosim, nikar jih omenjati. Vsa zadeva je rešena.

Jurij Lončarji je bilo, kot da ne more pustiti od sebe sina nikdar pozabljene žene.

— Prosim, še eno vprašanje: kako vam gre, gospod doktor Hrastnik?

— To vidite: dobro, gospod svetnik, — se glasi kratki odgovor.

— Seveda, temu mlademu, cvetočemu doktorju se je godilo dobro; to je vsakdo mogel videti.

— In — in —?

Vprašanja Lončar ni mogel skončati; beseda mu je ostala v grlu.

Mirno mu pomaga Hinko.

— Prav gotovo mislite, kako se godi moji materi in moji sestri? Gotovo boste pomirjeni, ak vam povem, da sta obe zdravi in da je mati našla službo, s katero ji je obstanek zagotovljen. Toda sedaj mi morate zares dovoliti, da prekinem najin pogovor, gospod svetnik. Dolžnost me kliče.

In ne da bi čakal še na kak odgovor, se Hinko prikloni in gre iz sobe.

Jurij Lončar srpo gleda predse. Bridko se mu zavijejo ustnice.

Kaj je dosegel?

Popolnoma ponižanega ridi samega sebe. Njegov ponos in samozavest je mnogo trpela vsled tega srečanja. In ta občutek neprijetnosti si je moral sam sebi pripisati. Zakaj je dregnil v preteklost?

Toda poželjenje, da je nekaj slišal, je bilo vendar preveliko. Ko ga zvečer obišče drug zdravnik, vpraša po Hinku.

— Doktor Hrastnik nima danes službe, — mu odgovori zdravnik.

Ali je to tudi bilo res? Prav gotovo ga bo jutri zopet videl.

Hrepenel je po tem; zdelo se mu je, kot da ima mlademu zdravniku še mnogo povedati. Se opraviči? Ne, tega mu prav gotovo ni bilo treba. In vendar je bilo nekaj v njegovi notranjosti, kar je grlo kot črv in mu je povzročalo neprijetnosti, odkar je gledal v razumni in prikupljivi obraz tega mladega zdravnika. In izrečno je želel, da ga še dalje zdravi dr. Hrastnik, tako da tega ni hotel odkloniti, če ni hotel, da bi njegovi tovariši zaradi tega postali pozorni in vpraševali po vzroku.

Toda, kadar je Lončar pripeljal pogovor na osebnosti, se je dr. Hrastnik vedno izogibal. S tem človekom, na katerega je imel vso pravico jeziti se, ni hotel imeti nobenega opravka.

(Dalje prihodnjič.)

KO SE MOŽI ROTSCILDOVA HČI

Imenitni ljudje praznujejo poroke — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z vsemi bančnimi ravnatelji in bankirji vred.

Vecina teh me se je morala drenjati zunaj pred vhodom, ker so v tempelj k poroki spustili le take, ki so imeli s seboj vabila na svoje ime. Glasila židovske visoke finanče popisujejo na dolgo in široko, kako čudovito lepa je bila rdečelasa nevesta in kako je bila oblečena. Ženina pa popisujejo takole: Ženina, ki je imel povrh fraka ogrnjeno židovsko obredno haljo, so vsi splošno občudovali. Stasit, visok 40-letni mož, ki je znal najti pot iz ozke židovske ulice v poljskem mestu do poljskega poslanstva, in ki je sedaj dosegel višek svojega življenjskega uspeha, ker je postal zet pariškega Rotschila, ta mož je vsekakor nenavadno nadarjen. V ženitovanjskem sprevedu je poleg številnih nevestinih družic in poleg sorodnikov Rotschilove dinastije bil navzočen tudi poljski poslanik grof Chapowski z gospo ženo, za pričo pa je ženinu

bil gospod pl. Zalesky, poljski mik — tako beremo te dni v časopisih, ki veljajo za glasilo slovečih in petičnih — po pariški navadi: baje meseca maja in junija. Sezono porok v Parizu je letos započela Rotschildova hči gdč. Diana, hči barona Roberta Rotschila. Vzela je za moža svetnika v poljskem poslanstvu Anatola Muelsteina. Poroka se je, ker sta ženin in nevesta oba žida, vršila v židovskem templju v Parizu. Ta dogodek je razburil ves Pariz, v kolikor se za take zadeve zanima. Pred židovskim templjem se je zbrala velika množica radovednežev. Med njimi si zastoj iskal shujšanih in lačnih obrazov, kakršni navadno tvorijo množico radovednežev. Tokrat so bili radovedneži visoki arhihtokratje, mednarodna diplomacija in kajpak tudi velika financa z v